

- קינת אומן -

קינת אומאן חוברה ע"י הרה"ק רבי דוד חזן זצוק"ל תלמיד הבעש"ט על שלושים אלף קדושי אומאן שנרצחו על קידוש ה'.

תחילת נפילה היה פה אומאן ביום השני, חמשה ימים בתמוז הרגו ביהודים ואבד המקובצים מכפרים ועיירות חונים על פני השדה סביבות העיר כמה וכמה מאות אנשים נשים וטף לא נשאר פרסה ולעת ערב הובקעה העיר ויכו היהודים מהנשף עד הערב למחרתו יום שלישי ששה ימים לחודש הג"ל ועוד ידם נטויה ביום הרביעי בחפש מחופש כל יום הרביעי, ביום ההוא בא מספר ההרוגים ערך שלושים אלף נפשות מישראל, יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם וינקום דמם השפוך בימינו לעינינו, ולרחם על פליטתינו, ומהר ויחיש לגאלנו, על ידי משיח צדקינו, ותבנה בית מקדשינו, במהרה בימינו, אמן ואמן.

ותעל שועתם אל האלהים בלב נדפה ונשפרה, כי ראו גוים באו מקדשה בלב אכזרה.

ואת בשמעי יחרד לפי בחלחלה, גנוחי גנח וילולי יללה, על פי ערב לב הפוחזים לגשת לפגע בעם הקדוש שם בבית התפלה, סדרו לפנינו מערכה גדולה, בית ה' מלא חללים נופלים לפני בני עולה, יודע במביא למעלה למעלה.

חמדת ישראל כל הקדש גזר ועטרה, עומדים צפופים בטליתם מעטפים בהיכל הקדש והעזרה, מחזיקים בספרי תורת ה' והמשפילים יזהירו לאחיהם באימה יתרה, שלא להחליף ולהמיר דת אלהינו בצווי ובמזרא, וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים באהבה ומסרו נפשם לאל אשר ברא, בספריהם נכרכים ולטבח נמשכים מר צוחו בלם שמע ישראל ה' אלהינו ויצאתה נשמתם באחד בקדשה ובטהרה, הן אראלים צעקו מרה.

שוֹרְפִים בְּזֹאכִים בְּרַחוּבוֹת הָעִיר מְחֻזְרִים, שׁוֹחֲטִין וּזְרָקִין דְּגוֹזְרִים דְּגוֹזְרִים, בְּעֶרְבוּכְיָא עִם פְּרִיזִים אֲדוּנִים וְשָׂרִים, עַד אֲשֶׁר מָלְאוּ הָעִיר פֶּה אֶל פֶּה טְבוּחִים וּמְדַקְרִים, וְדָמִים בְּדָמִים נִגְעוּ עַד כִּי יֵצְאוּ חוּץ לָעִיר כַּמִּים הַנִּגְזְרִים, וְלִימִים נִרְדֵי נִתַּן רִיחוֹ וְחֶסֶםתּ הִיא אֵת הָעוֹבְרִים, וְצִוָּה הַשָּׁר לְבוֹעָרִים בְּעַם לְהַשְׁלִיכֶם חוּץ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה נִשְׁמָטִים וְנִגְזְרִים, יַעֲזוּבוּ יַחַד לְעֵיט הָרִים וּלְבַהֲמַת אֶרֶץ וְחַיִּית יַעֲרִים.

יום ההוא חשך וצלמות ולא סדרים, בהקבץ עם שרדי חרב מכל פנה ועברים, ומצאו והנה הבקעה מלאה

ויקונן דוד את הקינה הזאת על עם ה' ועל בית ישראל שנפלו בחרב בכי נהי מספר שבר היהודים וברון לדורות תימים הבאים, ומי האיש תרא ורד הלכב יקונן מר ודמעותיו על לחייו בפרט ביום היארצייט.

אל מלא רחמים שוכן בפרומים, שומע לשועת עגומים, המציא מנוחה נכונה, בצל אל שוכן מעונה.

במעלות קדושים וטהורים, בזהר הרקיע מזוהרים, את נשמת אחינו בני ישראל המה אנשי השם הגבורים, עם ה' קהלה קדושה פה אומאן אשר נפלו בידי ידים הארורים, הגדולים עם הקטנים וקנים עם גזרים.

גדולי ישראל יראים ושלמים גודרים גדר ועומדים בפרץ, נגזרה עליהם משוכן שמי ערץ, אוי ואבוי שד ושבר כליון וחרץ, נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ.

דמע תדמע עינינו, אוי לנו על גדל שברנו, הלוא למשמע און דאבה נפשנו, בצאן לטבח נחשבנו, הן גוענו אבדנו בלנו אבדנו.

הספימו יחד וקנים וקטנים, לקבל דין שוכן מעונים, מהם נדקרו בכדונים, מהם נשחטו בחלפות וספינים, ונגעו דמי אבות ובנים, שומע זאת יבכה וירבה נהי וקינים.

וי צוחו בלם בקול מרה, בראותם יחד פי נגזרה גזרה, נדיבי עמים נאספו לבית הפנסת הקדושה במהרה,

עצמות וכמה אלפים ראשי הגלגלת מנוקרים, לא מצאו ידיהם ורגליהם כי אם ראשי אבירים, ויצברו אותם חמרים חמרים, ותקרכו העצמות עצם אל עצמו יחד בלם בקבר אחד נקברים, העל אלה התאפק יוצר הרים.

כלו עיני מיחל לאלוה, עד מתי תהיה כגבור לא יוכל להושיע, לעינינו נקמת דם עבדיך תודיע, אל נקמות ה' אל נקמות הופיע.

למה אלהים לנצח ונחתנו, עמל וכעם תביט ולא תצא בצבאותינו, ראה צאן ההרונה ונקם נקמתנו, הביטה נא וראה ואל תחרש לדמעותינו, אל תעלם אזניך לרוחתנו ולשועתנו.

מלאכי מעלה יבכיון על דאבוני, אך דעו נא וראו אם יש מכאוב כמכאובי ויגוני, בהעלותי על לפי יבהלני רעיוני, כמה וכמה אלפים הגבורים אשר נפלו לפני, עד מתי רשעים, אדני.

נשים צדקניות ובנות היקרות הענונים והרבים, הוותיהם בקעו מפין רגליהם שליא ולדות מפריחים, בחורים ובתולות היפות ערומים מטלים ומשלכים, הקרב והפרעים כפי הכלבים נמשכים, לעיניהם יוכלו לטבח כטלאים וגדיים יונקים ועוללי טפוחים, על חיק אמותם יזובו מדקרים ונקורי מוחים, ירצו לקרפן אשה לה' ריח ניחוחים.

ספרי תורות הטוהורים והקדושים, קרעו וגזרו לגזרים בכזה וביושים, כמה וכמה מאות קצוצי תפלין סביב למקום הקדשה נוקרים ונדרסים, ראה ה' והביטה חרפת תורתנו הנתונה בסיני בלהבת אשים.

על אלה אני בוכיה, אזכרה אלהים ואהמיה, בהעלותי על לבבי אבדת הצדיקים אשר בקרבם בני עליה, וירב בבת יהודה תאניה ואניה.

פלגי מים ירדו ועינינו מקלחים ונובעים, תכתב זאת לדור אחרון מספר מר קובעים, עת האסף המקנה צאן קדשים כמה ילדים לפני הצר מכירים הפוחזים ויודעים, ומשתטחים ומתחננים לפניהם ותייהם בפיהם תובעים,

והמה נהפכו לאכזר חוטפים הילדים וזורקים אותם בלפי מעלה וראשיהם נבקעים, וזו נצחם על לבושים נגאלים ובדמם נטבעים, רשומם נפרו על פותלי ההיכל אשר היו מדמם צבועים, דורש דמים אותם זכור עם עקדת יצחק והדמים מודיעים.

צרות זו לזו תוכפות וחוכרות, יד ה' נגעה גם בקהלות הקדש טוטיוב הלטה בלטה טוטישין פאווליטש רשקוב מרקופקי פתאום יעלה עליהם הכורת, ואף בשאר קהלות קדושות וכפרים לא ידעתי ספורות, ובזמן קרוב הוסיף ה' יגון על יגוני בעיר ליסנקא ובכפר מעדניטשקי מקבצים גדחי ישראל על מצות ברית מילה מכפרים ועירות, נפלו הפוחזים עליהם ונהרגו המה ונשיהם וטפם במיתות אכזריות משנות וחמורות, העל אלה לא תפקד יוצר המאורות.

קדושים יהיו לאלהיהם כל עוברי אורח מערים הרחוקות מוליכי הסחורות, ומדלת העם מבקשים אוכל לנפשם המחזירים בעירות, פתאום נקנסה עליהם מיתות קשות ומרות, בכל מדינת אוקריינא ממעני חרב משלכים בשדות בשיחים ובמערות, ואף בפרשת דרכים מתגוללים בדם בתוך המסלות, ולא הנה להם קבורות, ונשארו בניהם יתומים ונשיהם עגונות צרות, ויקרא ה' צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד לדורות.

רחם נא על פליטת צאן עמך, כי הרגנו כל היום עליך, מלטה נפשי מרשע חרבה, ותאמר למלאך הרף ידי, ויגוסו משנאיך מפניך.

שומרי ירושלים המפקדים על החומות, המזכירים את ה' אל יהיו לכם דומות, תמיד לא יחשו מלהזכיר אותם הנשמות, כי שקולה מיתתם לשרפת בית אלהינו לדמות, ולכן בעל הרחמים המסתיר נשמות.

תסתירם בסתר כנפיך לעולמים, נשמתם בצרור החיים יהיו צרורים וחתומים, יעלו למעלה למעלה עד עתיק יומין בנעימים, ינוחו ועמדו לקץ הימין בין ישרים ותמימים, אמן ואמן.

יצא לאור ה' תמוז תשע"ד. ע"י ק"ק אומאן יצ"ו

לע"נ הקדושים שנהרגו ונרצחו פה עיה"ק אומאן הי"ד